

Project A' Λυκείου B' Τετράμηνο

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Νίκη Αντωνίου

Επιμέλεια: Παρχαρίδου Μαριανίνα

Μπαντέκας Νίκος

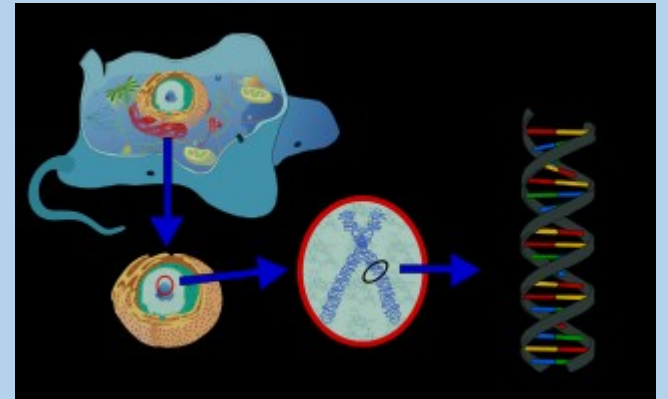
Πρόλογος

Η εφεύρεση είναι μια εκδήλωση της ανθρώπινης διάνοιας . Ο άνθρωπος, από τη στιγμή εμφάνισής του στην Γη, έγινε εφευρέτης προσπαθώντας να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσής του, να προφυλαχθεί από τους ποικίλους κινδύνους, αλλά και να διευρύνει το πεδίο των εξερευνησέων του...

Η επιλογή τεσσάρων μεγάλων εφευρέσεων μέσα από το πλήθος των μηχανών, των συσκευών και των τεχνικών μεθόδων που γέννησε η ανθρώπινη επινοητικότητα ανά τις χιλιετίες, αποτελεί δύσκολο εγχείρημα. Ορισμένες εφευρέσεις έχουν συνεισφέρει σε τέτοιο βαθμό στον ανθρώπινο πολιτισμό, που κανείς δε θα εκπλαγεί βλέποντας τις να συμπεριλαμβάνονται σε αυτό το έργο: η φωτιά, ο τροχός, η γραφή, η επεξεργασία του σιδήρου, το μηδέν και οι αριθμοί...

Α' Ομάδα

- Η Εξέλιξη της γενετικής
- Ονόματα : Παρχαρίδου Μαρία – Κωνσταντίνα
Σιμάκου Σοφία
Μάλλιαρη Φιλιππία
Ντέλλου Κατερίνα

Β' Ομάδα

- Η Εφεύρεση του τηλεφώνου
- Ονόματα : Δριχούτης Γιώργος
Βεζυργιάννη Ευαγγελία
Φλώτσιου Πολυξένη
Μάριος Καραμάνι

Γ' Ομάδα

- Η εφεύρεση των διαστημικών αεροσκαφών
- Ονόματα : Κόκκαλης Κωνσταντίνος
Κάτσικα Δήμητρα
Ακριώτης Θανάσης
Μωραΐτη Νίνα

Δ' Ομάδα

- Η Εφεύρεση του αυτοκινήτου
- Ονόματα : Ριζάκης Βασίλης
Θάνος Μάριος
Μεθενίτης Στέλιος
Κούτης Κωνσταντίνος
Ανωγιάτης Μιχαήλ

Εξέλιξη Γενετικής

Κλωνοποίηση ονομάζεται η προσπάθεια παραγωγής κλώνων, δηλαδή πανομοιότυπων γενετικά αντιγράφων ιστών, οργάνων η και ολόκληρων οργανισμών. Στην Φύση απαντάται στους μονογονικά αναπαραγόμενους μικροοργανισμούς, σε κάποιους μεγαλοοργανισμούς, όπως σαλιγκάρια και γαρίδες (κάποια είδη) και στον άνθρωπο στην περίπτωση των μονοωογενών διδύμων.

Η δημιουργία κλώνου έγκειται στην απομόνωση εμβρυικών βλαστικών κυττάρων, πολυδύναμων και ολοδύναμων. Πολυδύναμων με σκοπό την δημιουργία ιστών η οργάνων και ολοδύναμων με σκοπό την δημιουργία εμβρύου. Τα βλαστικά κύτταρα χαρακτηρίζονται από ανεξάντλητη ικανότητα διαιρέσεων καθώς και από την ικανότητα να δίνουν γένεση σε όλους τους εξειδικευμένους κυτταρικούς τύπους ενός οργανισμού.

Η μέθοδος είναι, είτε η μίμηση της φύσεως, στην περίπτωση των μονοζυγωτικών διδύμων, δηλαδή η διαίρεση του ήδη γονιμοποιημένου ωαρίου σε δύο βλαστομερίδια που περιέχουν ταυτόσημο γονιδίωμα, είτε η δημιουργία εμβρυικού βλαστικού κυττάρου με την μέθοδο της πυρηνικής μεταφοράς ανασυνδυασμένου DNA.

Η απομόνωση εμβρυικού βλαστικού κυττάρου απαιτεί την παρουσία ενός ωαρίου από το οποίο αφαιρείται ο πυρήνας, και συνεπώς και το γενετικό υλικό, ο οποίος αντικαθίσταται από τον πυρήνα του ιστού η του οργάνου που επιθυμούμε να αναπαράγουμε. Το ωάριο παρέχει τα απαιτούμενα για την ανάπτυξη υλικά και ο μεταμοσχευμένος πυρήνας τις γενετικές οδηγίες για την δημιουργία του ιστού, του οργάνου η του εμβρύου.

Η κλωνοποίηση αναμένεται να αλλάξει το προφίλ της Επιστήμης διότι θα επιτρέψει προσεγγίσεις οι οποίες ήταν εντελώς αδύνατες έως σήμερα.

Ηδη εταιρείες Χημικές, Αγροτεχνικές, Φαρμακευτικές και Ιατρικές έχουν επενδύσει σ' αυτήν και αναμένεται η ισχύς τους να είναι μελλοντικά αντίστοιχη εκείνης των Εταιρειών Πετρελαιοειδών.

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

Στην Αγροτική Οικονομία η συγκεκριμένη τεχνική υπόσχεται την παραγωγή βελτιωμένων ποικιλιών φυτών και ζώων, απαλλαγμένων από τις συνηθισμένες ασθένειες, και την δυνατότητα παραγωγής καλής ποιότητας προϊόντων σε μεγάλες ποσότητες και με χαμηλό κόστος.

Στην Οικολογία υπόσχεται την διατήρηση των φυτών και των ζώων που τελούν υπό εξαφάνιση, και την διατήρηση και προστασία του οικοσυστήματος.

Η μεγάλη πρόκληση βεβαίως αφορά την Ιατρική με την δυνατότητα παραγωγής ιστών και ολοκλήρων οργάνων έτοιμων για μεταμόσχευση και χωρίς τον κίνδυνο της απόρριψης, δεδομένου ότι το μόσχευμα θα έχει το γενετικό προφίλ του ιδίου του λήπτη και δεν θα αναγνωρίζεται σαν "εχθρικό" από το ανοσοποιητικό σύστημα . Μερικές από τις πλέον τυπικές εφαρμογές μπορούν να είναι η παραγωγή Νευρικών κυττάρων για θεραπεία εκφυλιστικών παθήσεων των Νεύρων και του Εγκεφάλου, Δέρματος για την θεραπεία των εγκαυμάτων, Ηπατικών κυττάρων για τις Ηπατίτιδες, β - κυττάρων του παγκρέατος που παράγουν ινσουλίνη για τον Σακχαρώδη διαβήτη, Μυοκαρδίου η και ολόκληρης Καρδιάς για τις καρδιοπάθειες, Αμφιβληστροειδούς και Κερατοειδούς για τις Οφθαλμικές παθήσεις.

Το δεύτερο σκέλος των εφαρμογών της κλωνοποίησης στην Ιατρική αφορά την δημιουργία ολοκλήρου εμβρύου με πανομοιότυπα μορφολογικά αλλά και γονιδιακά χαρακτηριστικά με αυτά του δότη, κάτι που στην φύση συμβαίνει, όπως ήδη ανέφερα, στην περίπτωση των μονοζυγωτικών διδύμων.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ *Οι βελτιωμένες ράτσες ζώων και ειδών φυτών. Η κλωνοποίηση μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στη δημιουργία ζώων και φυτών που θα είναι ανθεκτικά στις ασθένειες.*

Τα βελτιωμένα προϊόντα. Με την κλωνοποίηση μας δίνεται η δυνατότητα να παράγουμε τρόφιμα με βελτιωμένη θρεπτική αξία.

Η δημιουργία ιστών-όπως αγγείων ή δέρματος-και κατ' επέκταση οργάνων καρδιάς νεφρών-που θα δώσουν άλλη διάσταση στις μεταμοσχεύσεις. Επιπλέον είναι πιο εύκολο και πιο αποτελεσματικό να δημιουργήσουμε ζώα που θα παράγουν τις συγκεκριμένες πρωτεΐνες που θέλουμε για τη θεραπεία κάποιων ασθενειών.

Το απεριόριστο πεδίο μελετών και εμπεριστατωμένων ερευνών. Με την κλωνοποίηση μπορούμε να δημιουργήσουμε μια σειρά από γενετικά πανομοιότυπα ζώα, πάνω στα οποία μπορούμε να μελετήσουμε την επίδραση των περιβαλλοντικών παραγόντων στα γονίδια και τους μηχανισμούς γήρανσης μέχρι τις μεταλλάξεις των γονιδίων της καρκινογένεσης κ.ο.κ.

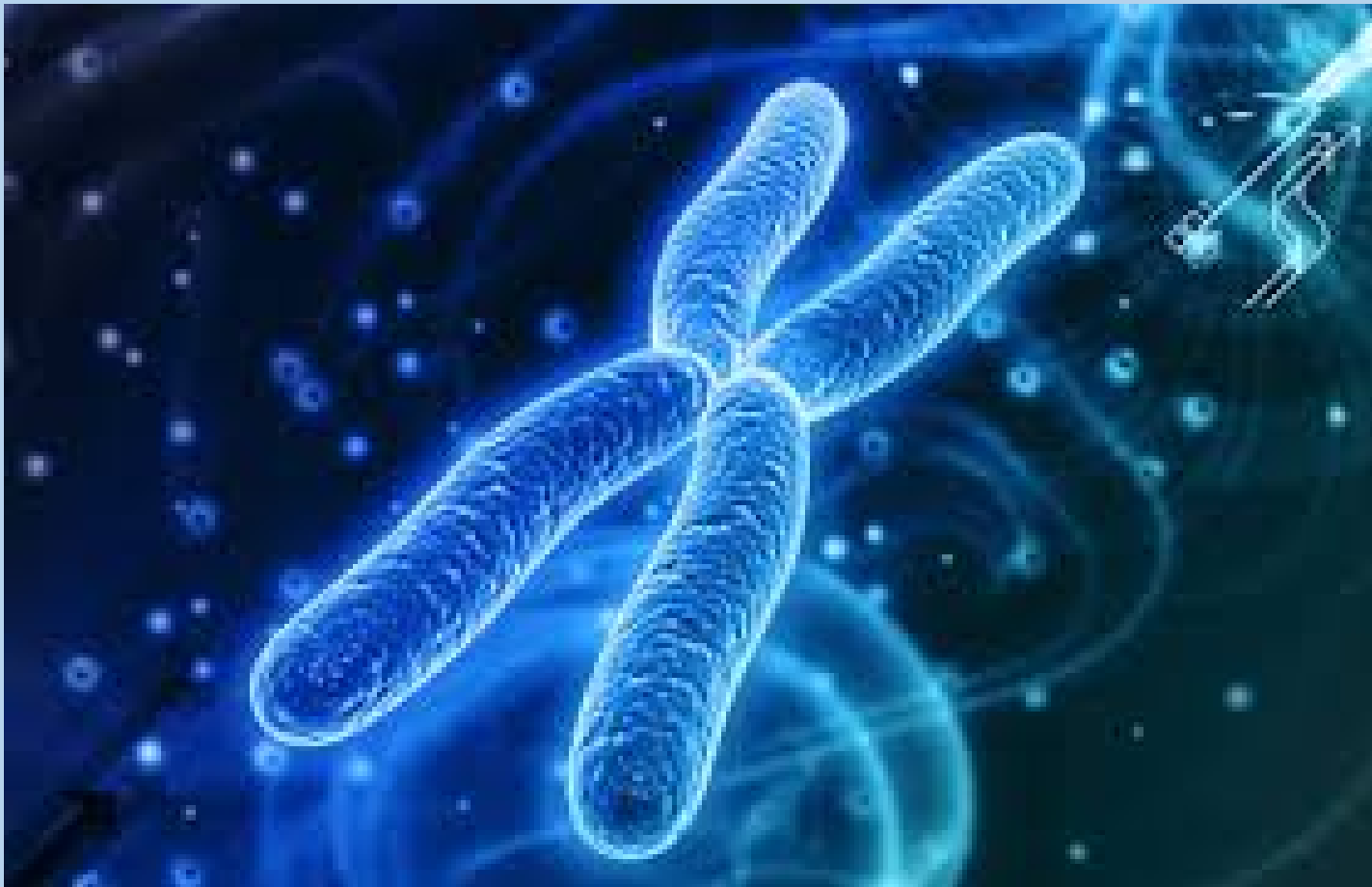
ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΗ ΟΡΓΑΝΩΝ

Η μεταμόσχευση οργάνων είναι μια πολύπλοκη διαδικασία κατά την οποία, με εγχείριση, μεταφέρονται υγιή όργανα, από νεκρό ή ζωντανό δότη σε έναν σοβαρά πάσχοντα λήπτη με σκοπό την αποκατάσταση της φυσιολογικής λειτουργίας του οργανισμού του. Ουσιαστικά αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις της ιατρικής του 20ού αιώνα και έχει καθιερωθεί πλέον ως μια θεραπευτική πρακτική. Επιτρέπει την αποκατάσταση των λειτουργιών του σώματος, που είχαν μέχρι τότε χαθεί ή είχαν υποκατασταθεί με μια μηχανικού τύπου μέθοδο. Πιο συγκεκριμένα, η μεταμόσχευση είναι η εγχείριση κατά την οποία υγιή όργανα, ιστοί ή κύτταρα μεταφέρονται από έναν εκλιπόντα ή ζωντανό δότη σε ένα χρονίως πάσχοντα ασθενή, με σκοπό την αποκατάσταση της λειτουργίας κάποιου οργάνου του, το οποίο βρίσκεται σε ανεπάρκεια.

Τα όργανα τα οποία μπορούν να μεταμοσχευτούν είναι οι νεφροί, η καρδιά, το ήπαρ, οι πνεύμονες, το πάγκρεας και τμήμα του λεπτού εντέρου. Οι ιστοί και τα κύτταρα που μπορούν σήμερα να μεταμοσχευτούν είναι δέρμα, επιδερμίδα, οστά, χόνδροι, μύες, τένοντες, σύνδεσμοι, περιτονίες, αγγεία, βαλβίδες της καρδιάς, κερατοειδής χιτώνας του οφθαλμού, σκληρός χιτώνας του οφθαλμού, εμβρυϊκή μεμβράνη, χόριο, ενδοκρινείς ιστοί και ενδοκρινικά κύτταρα, νευρικά κύτταρα, αιμοποιητικά κύτταρα κ.α. Οι τεχνικές συνεχώς βελτιώνονται και σύντομα θα είναι δυνατή η μεταμόσχευση και άλλων οργάνων, ιστών και κυττάρων.

Δώρο ζωής η δωρεά οργάνων Για ορισμένους συνανθρώπους μας, η κάθε μέρα που ξημερώνει, αποτελεί μια ακόμα ημέρα αγωνίας μέχρι να βρεθεί το «δώρο ζωής» που περιμένουν. Ζουν και αναπνέουν για την ανεύρεση ενός συμβατού δότη για τη μεταμόσχευση κάποιου ζωτικού οργάνου, προκειμένου να χαρούν υγιείς την υπόλοιπη ζωή τους. Σήμερα, η μεταμόσχευση αποτελεί τη μόνη θεραπευτική λύση για την τελικού σταδίου ανεπάρκεια καρδιάς, ήπατος και πνεύμονα και την πιο αποτελεσματική λύση για την τελικού σταδίου νεφρική ανεπάρκεια. Ο Εθνικός Οργανισμός Μεταμοσχεύσεων, ο επίσημος κρατικός φορέας του υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, προσπαθεί να διαδώσει την «Ιδέα της Δωρεάς Οργάνων», προκειμένου να γίνει γνωστή σε όλους τους Έλληνες η ανάγκη για δωρεά οργάνων προς μεταμόσχευση. Άλλωστε είναι πολύ πιθανό να χρειαστεί κάποιος κατά την διάρκεια της ζωής του ένα μεταμοσχευμένο όργανο.

Πιο συγκεκριμένα: Ο Οργανισμός τονίζει πως η πιθανότητα να χρειαστούμε εμείς οι ίδιοι, κάποια στιγμή της ζωής μας ένα μόσχευμα είναι πολύ μεγαλύτερη από την πιθανότητα να δωρίσουμε τα όργανά μας μετά θάνατο και πως τα όργανα από πολλούς δυνητικούς δότες (=ασθενείς που καταλήγουν -εγκεφαλικός θάνατος- ενώ βρίσκονται διασωληνωμένοι σε Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, από τους οποίους μπορούν να αφαιρεθούν όργανα προς μεταμόσχευση) δεν αξιοποιούνται προς μεταμόσχευση επειδή δεν είχαν συζητήσει ποτέ εν ζωή με την οικογένειά τους τη θετική τους στάση απέναντι στη δωρεά οργάνων. Ο πρόεδρος του ΕΟΜ, καθηγητής κ. Αλκιβιάδης Κωστάκης σημειώνει πως: «Θα πρέπει ο καθένας από εμάς να ζητήσει να ενημερωθεί προκειμένου να αρθούν τα ταμπού και οι προκαταλήψεις μας ώστε να ευαισθητοποιηθούμε και να δείξουμε στην πράξη, τη φιλευσπλαχνία και τον αλtruισμό που μας χαρακτηρίζει σαν λαό»

Ιστορία της ιατρικής

Η ιστορία της ιατρικής, όπως αυτή ασκείται από εκπαιδευμένα σε αυτή πρόσωπα, ως επιστήμη και ως σύνολο τεχνικών, δείχνει το πώς οι ανθρώπινες κοινωνίες μετέβαλλαν τη στάση τους σχετικά με τις ασθένειες και την αντιμετώπισή τους από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Οι αρχαιότερες ιατρικές παραδόσεις δημιουργήθηκαν στη Βαβυλωνία, στην Κίνα, στην Αίγυπτο και στην Ινδία. Οι αρχαίοι Έλληνες εισήγαγαν τις έννοιες της ιατρικής διαγνώσεως και της ιατρικής ηθικής, ενώ συστηματοποίησαν την ιατρική τέχνη σε επιστήμη. Κατά τον Μεσαίωνα οι χειρουργικές πρακτικές που κληρονομήθηκαν από τους αρχαίους βελτιώθηκαν και η εκπαίδευση συστηματοποιήθηκε, με τα πρώτα πανεπιστήμια να αρχίζουν να εκπαιδεύουν συστηματικά ιατρούς περί το 1220 στην Ιταλία. Κατά την Αναγέννηση βελτιώθηκε η κατανόηση της ανθρώπινης ανατομίας. Η θεωρία του 19ου αιώνα ότι οι ασθένειες προκαλούνται από μικρόβια οδήγησε στην ανακάλυψη θεραπειών για πολλά λοιμώδη νοσήματα. Οι στρατιωτικοί γιατροί ανέπτυξαν και βελτίωσαν τις μεθόδους αντιμετώπισεως των τραυμάτων και τη χειρουργική τεχνική. Η δημόσια υγιεινή αναπτύχθηκε ιδιαίτερα τον 19ο αιώνα, καθώς η ραγδαία ανάπτυξη των πόλεων απαιτούσε συστηματικά μέτρα προστασίας από τις μολύνσεις. Τα πρώτα ερευνητικά κέντρα ιατρικής ιδρύθηκαν στις αρχές του 20ού αιώνα, συνήθως ως παραρτήματα μεγάλων νοσοκομείων. Ο εμβολιασμός άρχισε να γενικεύεται, ενώ τα μέσα του αιώνα σημαδεύθηκαν από την εμφάνιση των αντιβιοτικών φαρμάκων. Οι τεράστιες πρόοδοι στις λεγόμενες «βασικές επιστήμες» της ιατρικής, ιδίως στη βιοχημεία, στην κυτταρολογία, στην ιατρική φυσική (ιδίως στις απεικονιστικές τεχνικές, με παλαιότερη την ακτινογραφία) και στη γενετική, οδήγησαν στη σύγχρονη ιατρική.

Προϊστορική ιατρική

Παρά το ότι δεν υπάρχουν καταγραφές για το πότε πρωτοχρησιμοποιήθηκαν φυτά για ιατρικούς σκοπούς, η θεραπευτική χρήση φυτών και συστατικών του εδάφους είναι προϊστορική. Με την πάροδο των αιώνων και με τη μίμηση της συμπεριφοράς των ζώων, αναπτύχθηκε μία γνωσιακή βάση, που μεταδιδόταν από γενεά σε γενεά. Καθώς ο πολιτισμός οδήγησε σε εξειδίκευση προσώπων σε ορισμένες ασχολίες, εμφανίσθηκαν οι πρώτοι εμπειρικοί θεραπευτές και φαρμακοποιοί, που συνδέονταν στενά με τη μαγεία και την πρωτόγονη θρησκεία (σαμανισμός).

Η πρώτη απόδειξη οδοντιατρικής θεραπείας χρονολογείται στο 7000 π.Χ. περίπου: στο σημερινό Βαλουχιστάν, όπου νεολιθικοί οδοντίατροι χρησιμοποίησαν τρυπάνια από πυριτόλιθο και χορδές τόξου.

Η πρώτη γνωστή χειρουργική επέμβαση, ο τρυπανισμός, χρονολογείται στο 5000 π.Χ. και έγινε στο Ανισσαϊμ της Γαλλίας. Στη Γαλλία (Buthiers-Bulancourt) έγινε και ο πρώτος γνωστός χειρουργικός ακρωτηριασμός, περί το 4900 π.Χ..

Ο Πάπυρος Έντγουιν Σμιθ (17ος αι. π.Χ.) περιέχει αυτή την πρώτη γραπτή αναφορά στον εγκέφαλο.

Βαβυλωνιακή κυλινδρική σφραγίδα και η αποτύπωσή της, που δείχνει τον Νεργκάλ, θεό της πανούκλας, με σύμβολο το στραβό ραβδί.
Συλλογή Wellcome.

Αγιουρβεδικά παρασκευάσματα από βότανα

Ινδία

Η Αθάρβα Βέδα, ιερό κείμενο του Ινδουισμού της εποχής του Σιδήρου, είναι ένα από τα πρώτα ινδικά ιατρικά κείμενα. Περιέχει μεταξύ άλλων συνταγές από βότανα για διάφορες παθήσεις. Η χρήση βοτάνων απετέλεσε αργότερα μεγάλο μέρος της Αγιούρ Βέδα.

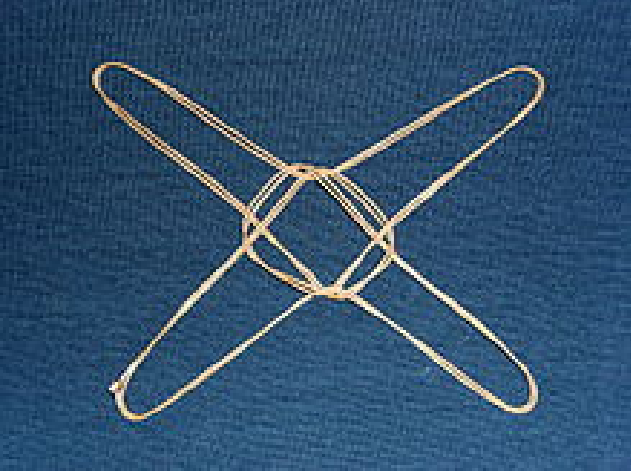
Η Αγιούρ Βέδα (= «πλήρης γνώση για μακροζωία») είναι ένα ιατρικό σύστημα που αναπτύχθηκε στην αρχαία Ινδία. Τα δύο γνωστότερα κείμενά του ανήκουν στις σχολές Τσαράκα και Σουσρούτα. Τα πρώτα στοιχεία της Αγιουρβέδα βασίσθηκαν σε μία σύνθεση παραδοσιακών βοτανοθεραπευτικών πρακτικών με μεγάλες θεωρητικές προσθήκες, νέες νοσολογίες και θεραπείες από το 600 π.Χ. και μετά.

Διάφορα αποξηραμένα μέρη φυτών και ζώων που χρησιμεύουν ως φάρμακα, όπως το γανόδεσμα, το τζινσένγκ και τα φίδια.

Το Ασκληπιείο στην Κω, το καλύτερα διατηρημένο Ασκληπιείο

Ο πλίνθιος βρόχος όπως περιγράφεται από τον Έλληνα ιατρό Ηρακλά, για τη στερέωση σπασμένης κάτω σιαγόνας.

Ο μανδραγόρας στο χειρόγραφο του Διοσκουρίδη της Νεαπόλεως (7ος αιώνας)

Κινητό Τηλέφωνο

ΠΟΙΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΟ ΚΙΝΗΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Πολλοί ήταν εκείνοι που προσπάθησαν να κατασκευάσουν ένα μηχάνημα που θα μπορούσε να μεταβιβάσει τον ήχο διαμέσου του ηλεκτρισμού. Αυτό το κατάφερε ο Σκωτσέζος φυσικός Αλεξάντερ Γκραχαμ Μπελ το 1876. Η συσκευή που χρησιμοποιήθηκε περιελάμβανε μια ελαστική μεμβράνη από σίδηρο, η οποία βρισκόταν μπροστά από σιδηρομαγνητικό πυρήνα, περιτυλιγμένο με μονωμένο αγωγό. Μια γραμμή από δύο καλώδια συνέδεε τη συσκευή αυτή με μια άλλη παρόμοια, Και οι δύο συσκευές χρησιμοποιήθηκαν ως δέκτες και ως πομποί. Στη συσκευή του Μπελ η φωνή έπεφτε πάνω στη μεμβράνη και την έκανε να πάλλεται. Η συσκευή αυτή χρησίμευε μόνο για ομιλίες σε κοντινή απόσταση.

ΤΑ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ:

- ◆ Μερικοί άνθρωποι (κυρίως έφηβοι) εθίζονται τόσο πολύ στα κινητά χάρηστα παιχνίδια, μηνύματα κοινωνικές σελίδες κ.α. που ξεχνούν τον πραγματικό σκοπό του τηλεφώνου ξοδεύοντας έτσι το χρόνο τους σε ανούσιες αλληλεπιδράσεις με τη συσκευή τους.

- ◆ Η χρήση του κινητού ενώ οδηγείτε μπορεί να προκαλέσει ατυχήματα.

◆Στις μέρες μας οι περισσότεροι κρατούν τα hands-free κολλημένα στα αυτιά τους όλη μέρα για να ακούνε τα αγαπημένα τους τραγούδια. Όμως η πολύ δυνατή και συνεχόμενη μουσική μέσα στο αυτί για πολύ ώρα μπορεί να αποδυναμώσει το τύμπανο και επηρεάσει την ακοή .

◆Οι πύργοι κινητής τηλεφωνίας έχουν γίνει μια αυξανόμενη ανησυχία για αυτούς που ζουν στις γύρο περιοχές διότι εκπέμπουν ισχυρά ηλεκτρομαγνητικά σήματα τα οποία μπορεί να είναι επικίνδυνα για αυτούς που εκτίθενται σε αυτές τις ακτινοβολίες για μεγάλο χρονικό διάστημα.

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

- ◆ Όσο περισσότερο μιλάτε στο τηλέφωνο, τόσο περισσότερο βελτιώνετε τις ικανότητες επικοινωνίας σας.

- ◆ Είναι απίστευτα χρήσιμο σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης (σε κάποιο αυτοκινητιστικό ατύχημα το τηλέφωνο είναι που θα σας σώσει, ακόμη και όταν έχετε χαθεί κάπου, μέσω του κινητού θα λάβετε τις οδηγίες κατεύθυνσης.)

- ◆Οι γονείς είναι λιγότερο πιο ήσυχτοι για τα παιδιά τους όταν βρίσκονται σε συνεχή επαφή μαζί τους μέσω του τηλεφώνου .
- ◆Εάν είστε συνειδητοποιημένοι στο διαδίκτυο, μπορείτε να έχετε internet όλη την ώρα οπουδήποτε και αν βρίσκεστε.
- ◆Στις μέρες μας τα κινητλα τηλέφωνα δεν χρησίμευαν μόνο για τηλεφωνικές κλήσεις αλλά στέλνουν και μηνύματα, αναπαράγουν βίντεο, τραγούδια ,σας δίνουν τη δυνατότητα να παίξετε μέσα από αυτά , λειτουργούν ως σημειωματάριο , ξυπνητήρι , ημερολόγιο κ.α. Έτσι με μια μόνο συσκευή αποκτάτε πολλές χρήσεις .

Έχοντας αναλύσει υπέρ και κατά των κινητών τηλεφώνων πιστεύουμε πως η εφεύρεση των κινητών τηλεφώνων ήταν ένα μεγάλο κατόρθωμα για την ανθρωπότητα και εάν χρησιμοποιηθεί σωστά και συνετά, τα περισσότερα μειονεκτήματα θα είναι ασήμαντα.

ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΧΘΗΚΕ ΤΟ ΚΙΝΗΤΟ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Η κινητή τηλεφωνία λένε ότι ξεκίνησε μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο. Στην πραγματικότητα όμως ως ληξιαρχική πράξη της γέννησης της θεωρείται η 3η Απριλίου 1973. Ο Δόκτωρ Μαρτιν Λουπερ της Motorola , κράτησε για πρώτη φορά στα χέρια του μια συσκευή που έμοιαζε με φορητό ασύρματο. Είχε ύψος 35 εκατοστά και βάρος 900 γραμμάρια. Ήταν το πρώτο σύγχρονο κινητό τηλέφωνο με κωδικό Motorola Dyna TAC .

Στην συνέχεια το κινητό εξελίχθηκε , βελτιώθηκε η τηλεφωνική του γραμμή και ήταν σαφώς πιο μοντέρνο . Όσο περνούσαν τα χρόνια διάφοροι εφευρέτες, δημιουργούσαν καινούριες δυνατότητες για τα κινητά τηλέφωνα. Περίπου το 1994 δημιουργήθηκε το πρώτο κινητό με εφαρμογές παιχνίδια, χρονόμετρο, αριθμομηχανή κλπ. Ήταν δηλαδή σαν ένας μικροϋπολογιστής. Η Erickson πρώτη φορά χρησιμοποίησε τον όρο smart phone (έξυπνο κινητό) περίπου ένα χρόνο αργότερα. Σήμερα, κυριαρχούν τα smart phones , τα οποία έχουν δυνατότητες ενός υπερσύγχρονου υπολογιστή.

Αμάξι

- Η έκλυση αερίων του θερμοκηπίου, όχι μόνο κατά τη χρήση του αυτοκινήτου, αλλά (κυρίως) κατά τη διαδικασία παραγωγής του.
 - Η θανατηφόρα ατμοσφαιρική ρύπανση στις πόλεις του κόσμου.
 - Η (πολλάκις παραβλεπόμενη) ηχορρύπανση.
- Οι τραυματισμοί και οι θανάτοι που προκαλούνται στους δρόμους αυτού του πλανήτη.
 - Η κυκλοφοριακή συμφόρηση και το road rage που αυτή προκαλεί.
- Η χρήση γης που απαιτείται ώστε να συντηρηθεί το αυτοκινητο-κεντρικό σύστημα μετακινήσεων.

- Η εξόρυξη και χρήση υλικών που απαιτούνται για την κατασκευή ενός αυτοκινήτου, καθώς και η χρήση τοξικών ουσιών σε όλα σχεδόν τα μέρη του.
- Οι θάνατοι άγριων ζώων από συγκρούσεις και η διάσπαση των βιοτόπων τους από τους αυτοκινητοδρόμους.
- Η συρρίκνωση και ο αφανισμός της έννοιας της γειτονιάς όπου υπάρχουν δρόμοι πυκνής κυκλοφορίας.
- Το πετρέλαιο, η εξάρτηση πολλών χωρών σε αυτό, και οι συνεπακόλουθοι πολέμοι για τον «μαύρο χρυσό».

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Τα κύρια μέρη του αυτοκινήτου είναι: το πλαίσιο που αποτελεί το σκελετό του αυτοκινήτου και πάνω του συναρμολογούνται όλα τα άλλα όργανα, ο κινητήρας με το ηλεκτρικό σύστημα που εξασφαλίζουν την αυτόνομη κίνηση του αυτοκινήτου, το σύστημα μετάδοσης της κίνησης (άξονες, σύνδεσμοι), οι τροχοί που εξασφαλίζουν τη στήριξη του αυτοκινήτου στο έδαφος, το σύστημα ανάρτησης, τα φρένα και το αμάξωμα, που κατασκευάζεται ανάλογα με τη χρήση για την οποία προορίζεται το αυτοκίνητο.

"Αυτοκίνητο" ονομάζεται κάθε τροχοφόρο επιβατικό όχημα με ενσωματωμένο κινητήρα. Σύμφωνα με τους συνηθέστερους ορισμούς, τα αυτοκίνητα σχεδιάζονται ώστε να κινούνται (ως επί το πλείστον) στους αυτοκινητόδρομους, να έχουν καθίσματα για ένα ως πέντε άτομα, έχουν συνήθως τέσσερις τροχούς και κατασκευάζονται κυρίως για τη μεταφορά ανθρώπων, αλλά και μερικές φορές για την μεταφορά διαφόρων πραγμάτων.

Το 2014 υπήρχαν 1,25 δισεκατομμύρια επιβατικά αυτοκίνητα παγκοσμίως, εκ των οποίων τα 250 εκατομμύρια βρίσκονταν στις ΗΠΑ. Ο αριθμός αυξάνεται συνεχώς, καθώς οι κάτοικοι των αναπτυσσόμενων κρατών σταδιακά αρχίζουν να αποκτούν επιβατικά αυτοκίνητα. Για να γίνει αντιληπτή η διαφορά, το 1986 ο συνολικός αριθμός των αυτοκινήτων παγκοσμίως ήταν 500 εκατομμύρια και το 2011 έφτασε το 1 δισεκατομμύριο.

1886

2017

